

[Jensen (Lillering).]

gørelse. I det Tilfælde, Landvæsenkommissionen træffer Afgørelse, skal Ejeren have fuld Erstatning, saavel for Jorden som for de Forbedringer, der muligvis kan være foretaget. Dette er altsaa Ekspropriation til fuld Erstatning, men det er dog et Skridt i den Retning, som vi i det øvrige Land, i alt Fald fra mit Partis Side, har gjort os til Talsmænd for, da vi finder det ganske nødvendigt, at man i visse Tilfælde kan skaffe den Jord, man har Brug for. Man maa gaa ud fra, at det Udvalg, der har været nedsat paa Færøerne, har sagt, at vil man Maalet: skaffe Jord til de Mennesker, som ønsker at komme i Besiddelse af Jord, maa man ogsaa ville Midlet. Og Midlet er selvfølgelig først og fremmest, at Jordfonden erhverver Jord. Men hvis det er umuligt for den at erhverve den i det frie Marked, skal den kunne komme i Besiddelse af den gennem Landvæsenkommissionen. Som jeg sagde før, sker den tvungne Afstaaelse af Jord mod fuld Erstatning, saa man kan i og for sig ikke sige, at man gaar de Jordejere for nær, som maa afgive deres Jord.

I Kapitel V gives der Regler for Udlaan af Jordfondens Midler til de forskellige Formaal, som dette Afsnit omfatter. Det Maksimumbeløb, der kan udlaanes i et enkelt Kalenderaar, er fastsat til 70 000 Kr., hvilket Beløb kan blive større efter Forhandling med og Samtykke fra Ministeren for Landbrug og Fiskeri og Finansministeren. For at opnaa Laan af Jordfondens Midler skal Ansøgeren opfylde til Dels de samme Betingelser, som gælder i det øvrige Land for dem, der søger Laan hos Staten til Oprettelse af Husmandsbrug. Dog siges det i § 42, sidste Stykke, at Andrageren skal godtgøre, at hans Plan er hensigtssvarende, og fremskaffe Bekostningsoverslag og Rentabilitetsberegning. Jeg maa sige — men jeg er jo ukendt med de færøske Forhold —, at hvorledes man skal fremskaffe en Rentabilitetsberegning paa Grundlag af den uopdyrkede Jord deroppe, forstaar jeg ikke, i hvert Fald maa den blive i al Almindelighed, den kan efter min Mening ikke have nogen nærmere Begrundelse. Videre bestemmes det i § 46, at Laanet i Almindelighed ikke maa overstige 60 pCt. og aldrig overstige 80 pCt. af Laaneværdien. Man

har her taget som Mønster den af mig før nævnte Lov, Loven af 15. Juli 1927 om Oprettelse af Husmandsbrug paa Færøerne, hvor man har sat den almindelige Grænse ved 50 pCt. og Maksimum ved 75 pCt. Udvalget gør i sin Betænkning opmærksom paa, at det har været vanskeligt for Laansøgere at skaffe de 50 pCt., og jeg er i og for sig paa det rene med, at saadan maa det være, for det er jo sjældent velstillede Borgere, der søger disse Laan, i hvert Fald er der senere i Loven skabt Garanti for, at det ikke bliver de velstillede, der søger dem. Jeg vilde derfor finde, at det var mere rimeligt, om man overførte Reglerne fra det øvrige Land og gik op til de 90 pCt., saaledes som det er Tilfældet, hvor der ydes Laan til Opdyrkning af raa Jord; der yder man 90 pCt. af Værdiforøgelsen. I samme Paragraf er der en Bestemmelse, efter hvilken der kan ydes Driftslaan, som i Almindelighed ikke maa overstige 500 Kr. — dette kender vi jo til Dels herhjemme fra —, og der maa ikke udlaanes mere end 80 pCt. af den Sum, for hvilken Foreningen garanterer.

Der er dernæst i § 48 fastsat Bestemmelser, som skal indeholdes i Driftslaaneforeningernes Vedtægter, for at disse kan blive stadfæstet. Jeg vil her gerne gøre den Bemærkning, at det er jo udmærket, at man giver saadanne Driftslaan, jeg er bare ikke paa det rene med, hvorledes de paagældende Mennesker, der efter al Sandsynlighed skal begynde paa bar Bund, skal være i Stand til at forrente og afdrage disse Driftslaan inden for et Tidsrum af 5 Aar. Jeg vilde meget hellere, at man var gaaet til at yde dem et Etableringslaan i Lighed med, hvad der nu finder Sted i det øvrige Land. Det vilde jeg betragte som værende en bedre Hjælpeforanstaltning for de Mennesker, man ønsker at hjælpe, saa meget mere, som man jo kunde lade den i Loven fastsætte Bestemmelse om 5 Aars Afdragsfrihed ogsaa være gældende for Etableringslaanene, hvorigennem man vilde medvirke til, at de Brugere, som faar oprettet et saadant Brug, i alle Tilfælde faar en Tid til at komme i Gang, inden de skal til at afdrage disse Laan.

I Kapitel VI er fastsat Regler for Tilskud, som kan ydes i Henhold til denne Lov til Jordforbedring og Opdyrkning af raa